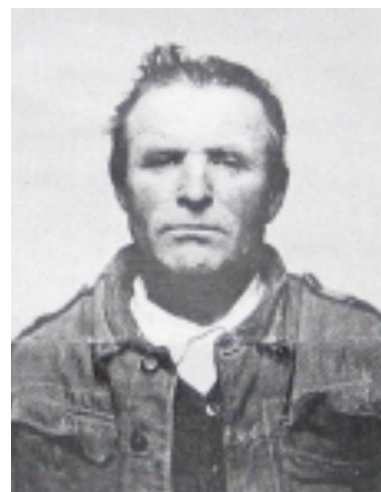

Van Assche Gustaaf °1902

Jeugdijaren

Van Assche Gustaaf Alfons werd geboren op 27 maart 1902, te Volkegem, thans een deelgemeente van Oudenaarde, als zoon van Cyriel Van Assche en Maria Elodie De Vos. Gustaaf Van Assche werd zowel aangesproken als Gustaaf, Staf of Fons. In het gezin Van Assche werd hij "Fons" genoemd, later is hij eerder bekend als "Staf". Hij was het oudste zoon in een kroost van tien kinderen: Fons, Clara, Victor, Michael, Adolf, Gaston, Maria, Andre, Bertha en Simone. Vader Cyriel was een hardwerkende Vlaming. Als groot gezin met jonge kinderen was de Eerste Wereldoorlog voor de ouders zeker een zware periode. Anderzijds is de samenhang in een groot gezin meestal zeer groot. De kinderen voeden elkaar op, omdat zij van jongsaf aanleren om rekening te houden met elkaar, zeker als daar ook nog die dreiging aanwezig is van de bezetting (armoede, hongersnood, beperking van de bewegingsvrijheid, enz.).

Deze samenhang was allicht ook aanwezig bij de familie Van Assche.

Beroepsleven

Maar mogelijk was de druk voor de oudste van de kroost te groot.

Verwachten de ouders teveel van Fons om steeds maar "het goede voorbeeld" te geven?

Of had Fons een kort lontje?

Duurden zijn puberjaren wat langer dan anders?

In elk geval, Fons kwam reeds op jonge leeftijd (18 jaar?) in onmin met zijn vader. Ze waren allebei harde werkers, en ze konden ook allebei een goede pint verteren. En als de alcohol is in de man...

Vlak na de Eerste Wereldoorlog pakte Fons zijn biezen. Hij vertrok van huis naar een onbekende bestemming. Volgens de geruchtenstroom zou hij toen werk gevonden hebben bij een loonwerker, die ook in Frankrijk bedrijvig was. Af en toe, en totaal onverwacht, daagde hij soms op in het ouderlijk huis. Daar bevoorradde hij zich dan met van alles, en verdween dan even onverwacht voor lange tijd.

In de jaren 1950 werkte Fons Van Assche bij een ondernemer in Braine-l'Alleud, die zowel dorswerken als metselwerken uitvoerde. Hij verdiende er wat geld en kreeg er kost en inwoon. Het was zijn tweede thuis. Maar Fons had een "gat in zijn hand". Hij kon blijkbaar geen geld houden. Wanneer hij weer wat geld had, ging hij de bloemetjes buitenzetten tot alles op was.

Staf wordt landloper

In die toestand geraakte hij waarschijnlijk in geldnood en bezondigde hij zich aan kruimeldiefstalletjes. Vervolgens werd hij opgepakt en voor de rechter gebracht. Deze kwam tot de vaststelling dat Staf Van Assche een landloper was, omdat hij zonder middelen van bestaan was en geen vaste verblijfplaats had. De rechter stuurde hem naar de Rijksweldadigheidskoloniën van de Noorderkempen. Het was in het begin van de jaren 1950, dat hij voor de eerste keer in de landloperskolonie van Wortel arriveerde. Vanuit Wortel schreef hij dan brieven naar zijn "baas", de ondernemer in Braine-l'Alleud. Op het einde van de straftijd kon hij daar dan weer naartoe. Maar noch zijn verblijf in de gevangenis, noch de opvang door zijn "baas", was voor Gustaaf Van Assche een moment om zijn leven te beteren. Hij verviel telkens weer in dezelfde slechte gewoonten: een beetje geld verdienen en dan opdoen aan de drank.

Zo belandde hij liefst 16 keer in de landloperskolonie van Wortel. Hij was dus een verstokte landloper. Het is evenwel niet duidelijk of hij deze straf noodgedwongen onderging, of dat hij ervoor koos om landloper te zijn omdat hij dan toch een beetje (gedwongen) rust kreeg. Op 9 december 1957 ontsnapte hij uit de gevangenis. Hij genoot slechts twee maanden van zijn vrijheid. Op 10 februari 1958 werd hij teruggebracht. En die periode van vrijheid was zeker niet om naar de Wereldtentoonstelling van Brussel te gaan kijken...

Vanuit Wortel werd hij vaak ook nog doorgestuurd naar een andere gevangenis, bv. naar Merksplas, naar Ieper of naar Sint-Gillis. Soms was dat een tuchtmaatregel, soms belandde hij in de ziekenboeg.

Het contact met de familie was miniem.

Hijzelf beweerde dat hij maar één zuster had.

Zijn broers en zussen bleven zelf ook liefst op de achtergrond, omdat ze vreesden dat zij dan zouden moeten opdraaien voor de eventuele schulden van hun broer.

In de lente van 1967 vroeg hij nog aan zijn moeder of hij terug naar huis mocht komen wonen. De familie antwoordde dat hij welkom was, op voorwaarde dat het "gedaan was met zatlappen".

Was dat offer voor Gustaaf te groot?

Hij bleef in Wortel. Daar overleed hij op 8 juli 1967, op 65-jaige leeftijd.

Vermoedelijk werd hij begraven op de landlopersbegraafplaats van Wortel-Kolonie.

KG

Bronnen:

> Archief van de familie Van Assche.

> Cavagakaarten van de Rijksweldadigheidskolonie Wortel.